

नसि मामिह । तदहं त्रासमिच्छामि तापत्यार्थविनि-
 लयम् । तपतो नाम का चेसा तापत्या यत्कृते वयम् ।
 कौन्तेया हि वयं साधो ! तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् ।
 वैशम्पायन उवाच । एवमुक्तः स गन्धर्वः कुन्तीपुत्रं धन-
 न्जयम् । विभुतां त्रिषु लोकेषु आवायामास वै कथाम् ।
 गन्धर्व उवाच । हन्ते कथयिष्यामि कथामेतां मनो-
 रमाम् । यथावदखिलां पार्थ ! सर्वबुद्धिमतावरं ।
 उक्तशान्तिं येन त्वां तापत्या इति यदुच्यते ।

“य एष दिवि धिष्ण्येन माकं व्याप्नोति तेजसा । एतस्य
तपती नाम ब्रह्म सद्यो युता । विवस्वतो यै देवस्य सावित्य-
वरजा विभोः । विश्वता त्रिषु लोकेषु तपती तपसा युता ।
न देवी नासुरी चैव न यक्षी न च राक्षसी । माप्सरा
न च गन्धर्वी तथा रूपेण काचन । सुविभक्ताऽम-
वद्याङ्गी स्वसितायतनोचना । स्वाचारा चैव साध्वो च
सुवेगा चैव भाभिनी । न तस्याः सद्यः किञ्चित् त्रिषु
लोकेषु भारत ! । भर्तारं सविता मेने रूपशीलगुण-
श्रुतैः । सम्प्राप्त्यौषणां पश्यन् देवां दुहितरन्तु ताम् ।
नोपलेभे ततः शान्तिं सम्पदानं पिबिन्नयन् । अयर्क्षपुत्रः
कौन्तेय ! कुरुष्यान्ममभो बन्धी । सूर्यमारामयामास
नृपः संवरणस्तदा । अर्घ्यमात्योपहाराद्यैर्गन्धैश्च
नियतः शुचिः । नियमैरुपवासैश्च तपोभिर्विविधैरपि ।
शुभ्रपूरनहंवादी शुचिः पौरवनन्दनः । अंशुमन्तं
ससद्यन्तं पूजयामास भक्तिमान् । ततः हतघ्नं धर्मज्ञं
रूपेण सद्यं भुवि । तपत्याः सद्यं मेने सूर्यः
संवरणं पतिम् । दातुमेच्छततः कन्यां तस्मै संवरणाय
ताम् । नृपोत्तमाय कौरव्य ! विश्वताभिजनाय च” ।
भा० व्या० १७१ अ० ।

तपन पु० तप-लु । १ छन्दो २ भज्जातकटछे । ३ अग्न्यादौ दाह
युक्ते नरकभेदे ४ योगे च हेम० । ५ अर्कटछे
क्षुद्राग्निमन्त्रछे ७ सूर्यकान्तामणौ च राजनि० ।
“पञ्चमः पञ्चतपसां तपनो जातवेदसाम्” भाषः ।
स्त्रीणां यौवने ऽसत्त्वजातावङ्कारभेदे म० सा० द० ।
“यौवने सत्त्वजातासामष्टाविंशन्निषण्णकाः । अल-
ङ्काराः इत्युपक्रमे “विकृतं तपनं भौगध्रम्”
इत्यादिना विभज्य “तपनं प्रियविच्छेदे स्मरावे-
शोऽथ चेष्टितमिति” लक्षितम् । ६ अग्निभेदे पु०
“ते जातवेदसः सर्वे कल्माषः कुक्षुमस्तथा । दहनः
शोषणश्चैव तपनश्च महाबले । स्वाहाकारश्च विषये

विख्याताः पञ्च वज्रयः” हरिवं १८० अ० । १० शिवे पु० ।
 “यज्ञवाहाय दान्ताय तथ्याय तपनाय च” भा० शा०
 २८६ अ० शिवस्तुतिः भावे ल्युट् । ११ तापेन० धरणिः
 तपच्छद् पु० तपनप्रियः ऊदोऽस्य । दमनकवृक्षे राजनि०
 तपनतनय पु० इत० । १२ मे २२ सुनायां, २३ मीढक्षे च
 स्त्री राजनि० । १३ कर्णे १५ सुपीने च पु० तपनसुतादयोऽप्यत्र ।
 तपनमणि पु० तपनतेजस्को मणिः । सूर्यकालमणौ राजनि०
 तपनात्मजा स्त्री इम० । १४ गोदावरीनद्यां हेम० । २२ सुनायां
 च । १२ मे १३ कर्णे १५ सुपीने च पु० । [नद्यां हेमच० ।
 तपनी स्त्री तप्यते पापमनया तप-ल्युट् ङीप् । गोदावर्यां
 तपनीय म० तप-अनीयर् । १४ कर्णे कनकधूसूरे च अमरः ।
 “मध्यानि तु तपनीयसंक्रमस्य” माचः । “धसंसृशन्ती
 तपनीयपीठम्” रघुः । स्वार्थे क । तपनीयक सुवर्णे राजनि० ।
 तपनेष्ट म० इत० । तास्ते घातौ राजनि० । तद्घातोः ह्य-
 र्थप्रियत्वात् तथात्वम् ।

तपस् न० तप-असृत् । आलोचनात्मके ईश्वरज्ञानभेदे अल-
य्यामित्राङ्गणभाषेत् । दृश्यम् । १७ अनावधिक-
नममस्याने ज्यो० ईशानमविहितकर्मणि ४ वैधक्त्ये शजनके
कर्मणि । “तपोनानशनात्परम्” । ५ सुतृपिपा-
सायातीण्यादिद्वन्द्वसहने । इचित्तप्रसादहेतुभूते व्रतनिय-
मोपासनादिकर्मणि । ७ मौनादिव्रते” ऽकायेन्द्रियमनसं
समाधाने ८ शास्त्रीयमार्गेण कायेन्द्रियमनसं शोधने ।
१० लङ् चान्द्रायणप्रजापत्यादिरूपे प्रायश्चित्ते । ११ शास्त्र-
विहिततपप्रशिलारोहणादौ । १२ वानप्रस्थस्यासाधारणधर्मे ।
तपश् शरीरादिभेदात् त्रिविधम् यथाह “देवद्विजगुरु-
प्राप्तपूजनं शौचमार्जयम् । ब्रह्मचर्यमहिंसा च
शारीरं तप उच्यते । अतुङ्गेकरं वाक्यं सत्यं
प्रियहितञ्च यत् । स्वाध्यायाभ्यसनं चैव वाङ्मयं तप
उच्यते । मनःप्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः ।
भावसंशुद्धिरित्येतत् तपोमानसमुच्यते” गीता । तदपि
सात्त्विकादि भेदात् त्रिविधम् यथाह “अद्वया परया तप्नं
तपस्तत् त्रिविधं नरैः । अफलाकाङ्क्षिभिर्युक्तं सात्त्विकं
परिचक्षते । सत्कारमानपूजार्थं तपोदम्भेन चैव यत् ।
क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसं चलमध्रुवम् । भूद्वपाहेत्या-
त्मनो यत् पीडया क्रियते तपः । परस्मोत्सादनार्थं वा
तत् तामसमुदाहृतमिति” गीता । १३ मनस्त्रिन्द्रियाणामै-
काग्र्ये “मनसश्चेन्द्रियाणाञ्च ह्रीकाग्र्यं परमनपः”
इत्युक्तेः १४ जगोक्तोकादुर्लब्धे लोकभेदे । “तस्योपरि तपो-